

en filosofisk Drøftelse af Menneskelivets høieste Problemer, men Politik er Arrangementer og Kompromisser mellem praktiske Folk om praktiske Spørgsmaal, som helst skulle føre til praktiske Resultater. Dette er jo et praktisk Spørgsmaal, og det har derfor slet ikke fra min Side været noget Angreb, naar jeg har sagt, at det dreier sig om en Fabrikant-Interesse og om en Landbrugs-Interesse; men saa vist som det dreier sig om Interesser, saa vist er det, at for at kunne dømme rigtig er det af Vigtighed først og fremmest at se, hvilke Interesser der er Tale om. For at man ikke skal gjøre Noget uret, og for at man skal kunne se, hvad det er, Loven tilstgter, maa det være klart, hvilke Interesser det dreier sig om. Der kan kun være Tale om en Landbrugs-Interesse og om en Fabrikant-Interesse. Tillige har der været Tale om en Smaafolks-Interesse, om en Interesse for Arbejderne i videste Forstand, fra Arbeidsmanden op til den lille Embedsmand. Nu vel, jeg tror, at en af Frugterne af denne Diskussion er den, at vi ere blevene af med Smaafolks-Interessen; den ere vi komne ud over. (Udbrud af Berg.) Ja, mine Herrer, det er for tidligt at finde det morsomt; det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har maasse ikke været med ved Diskussionen, ellers vilde han ikke finde, at det var Noget, at smile ad. Sagen er, at Smaafolks-Interessen maa falde sammen med, hvad man kalder Konsument-Interessen; ikke sandt? Smaafolk fabrikere jo ikke, de ere Konsumenter, og kun forsaavidt der er Tale om en Konsument-Interesse, kan der være Tale om Smaafolks-Interesse. Saa snart Konsumenterne ikke kræntes ved Lovforslaget, som det vil fremgaa af Thingets Overveielser, ville Smaafolk ikke kunne have Noget at klage over. Det er logisk, og det maa derfor Enhver indrømme. Nu har det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) sagt i Gaar, at naar vi følge det Forslag, som jeg har taget Ordet for første Gang, jeg havde Ordet, og for hvilket jeg har faaet Støtte fra forskjellige Medlemmers Side, naar vi altsaa gaa til et rent Udsøjelsforbud i Forbindelse med en statskontrolleret Produktion og Indførsel, have Konsumenterne ingen Interesse mere, og det slaar jeg fast. Derjom man gaar den Vej,

jeg principielt har anbefalet første Gang, jeg havde Ordet, den nemlig af Hensyn til Konsumenterne at gjøre den Indrømmelse, de forlange; ikke et absolut Forbud, men enten et Udsøjelsforbud i Forbindelse med denne Lovs Hovedbestemmelser eller, hvis man holder stærkt paa Farven — hvad jeg oprigtig talte ikke forstaar, men det er en Betingelse — en statskontrolleret Produktion og Indførsel, derjom man følger dette Forslag, som jeg efter de Udtalelser, der faaldt fra det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) maa antage er det Samme, han har talt for, saa have Smaafolk, efter hvad der er udtalt af den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal i Fjor (Bojsen), aldeles ingen Interesse af dette Spørgsmaal, fordi Konsumenterne saa ikke mere have Interesse deri. De ere da tilfredsstillede, og hvad bliver saa tilbage? Tilbage blive Producenter imod Landbrugere. Det er det, jeg sagde i mit første Foredrag, og som jeg gjentager, da jeg nu betragter det som slaaet fast gennem Diskussionen, hvilket jeg anser for en uhyre Fordel, thi saa kunne vi begynde at forhandle rolig om den Ting. Jeg er af den Mening, at hvis man nærmere undersøger, hvad det betyder at farve Butterinen, vil man komme ganske til det samme Resultat med Hensyn til Farvespørgsmaalet. Jeg er ubetinget af den Mening, at Farvespørgsmaalet har aldeles ingen virkelig Interesse for Smaafolk (Modsigelse). Ja, det er min Mening, men da jeg allerede har udviklet det i mit sidste Foredrag, skal jeg ikke komme tilbage dertil. Det er imidlertid Noget, man kan tale om. Bliver man ikke enig derom, holdes der fra en enkelt Side i Befolkningen ubetinget paa, at man vil have Farven med, saa skal det for mig ikke være Stridsspørgsmaalet, og det bliver ikke Stridsspørgsmaalet her i Salen. Det Afgjørende er, at der ikke maa komme Butterine ud fra Danmark, at man skal kunne sige med fuldkommen Sikkerhed i Udlandet, naar der bliver salbudt forfalsket Smør, at hvis det er Butterine, saa er det ikke fra Danmark; thi derfra kan der ikke komme Butterine. Deri ligger der en Garanti. Gaar man den Vej, jeg sidst nævnte, saa kan det naaes, og det er Hovedsagen. Jeg anser det for en overordentlig stor Fordel, at denne Diskussion har ført til den Indrømmelse, at Konsument-